

nakað eftir

veitir og tilíkt, sigur Henning.

Meiðsla seg ekki

Henning og arbeidsfelagar hansara arbeiða altíð í handsfum. Tað eru tey grótfólk, sum siga, at tað ikki ber til, ti ta merkir tú ikki, hvussu steinarnir eru. Tað er bara ein vani, heldur Henning. Tey, sum ikki brúka hanskar, skursla hendurnar illa. Higartil hevur eingin teirra veirð fyri nokrum óhappi, tibetur. Men vandin fyri at kleima fingrar og meiðsla seg í aðrar mætar er altíð til staðar. Sjálvur hevur Henning ikki fingið aðrar skaðar, enn at okkurt grótsplintur er farið í eygað. Og so er hann farin á skaðastovuna. Tað hevur ikki givið nakað mein. Tað finnast trygdarbrillur, men illa ber til at arbeiða í teimum, ti dagg legst á gløsini innan.

Steinarnir mugu í hvussu er hava eina slætta síðu, men teir mugu eisini vera so, at tað ber til at laða oman á. Teir stóru steinarnar laða teir við krana

Langar arbeidsdagar

Hesir grótmenninir arbeiða vanligu frá sjei á morgni til sjei á kvøldi, hesa tíðina á árinum. Um veturin fara onkrir dagar upp í millum, ti illa ber til at arbeiða, tá kavi liggur á gritinum, og frost er í grótinum. Men er veðrið gott annars, arbeiða teir eisini eftir, at myrkið er komið. Tá seta teir upp ljós, so teir siggja at arbeiða.

Henning letur væl at fólkinum hann hevur. Summi siga, at yngri fólk ikki timir slíkt arbeiði, men Henning gevur teimum ikki rætt í ti. Fólkíð hjá honum er í besta aldri, og teir arbeiða væl saman allir, heldur hann. Teir fáa tímaløn, ið liggur væl omanfyri sáttmálaásettu handverkaralønina.

Mest í Havn

Fyri tað mesta arbeiða teir í Havn, men tað er hent, at teir hava verið aðrastaðni. Eitt nú hava teir arbeiði við kirkjugarðin oman fyri vegin úti í Grev í Klaksvík og við parkeringsøkið hjá Kjelbro í Klaksvík. Øðrum stöðum hava teir ikki ar-

I flestu forum er neyðugt at koyra sement í millum. Tað virkar eisini sum klípi. Men hoygarðurin við Hornahúsinu í Havn er uttan nakað sement. Her eru faðir og sonur við tað lídna verkið

beitt, ti tað er so nógv at gera í Havn. Og tað verður bara meira og meira, ti fólk vilja nú fegin hava laðaðan garð uttan um húsini, og føroyskt grót verður eisini nýtt í fleiri av teimum almennu stovnunum, ið bygdur verða í hesum árum.

Teir eru fimm mans, men tað er ikki hóskandi manning. Triggir ella seks hevði hóskað betur, ti tá kunnu tveir arbeiða við teimum stóru steinum, meðan tann triði stýrir krananum á bilinum. Henning hevur tó ongar ætlanir um at fáa ein mann afturat, ti tað hevði kravt ein bil afturat eisini. Vanliga gera teir upp á tann mátan, at triggir arbeiða saman, og tveir fara aðrastaðni, har ikki er neyðugt at hava krana.

Alt er útiarbeiði, men teir gremja seg ikki um kúlda. — Tað er deiligt at arbeiða úti, og sjálvt um tað er kalt, er skjótt at fáa hita í kroppin.